

leži v rokah tamošnjih volilcev. Slov. ljudstvo pričakuje od njih — slov. mož, mož, katerim velja geslo: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Slov. ljudstvo pa si pridržuje tudi končno sodbo čez nje. Daj Bog, da bode ona za slov. občino vesela!

Gospodarske stvari.

Pitavne svinje.

Kdor hoče svinje rediti za to, da jih zakolje ter si priredi začimbe, doživi lahko, da mu svinje ne žró več, ko bi še to najraje imel. Karkoli jim človek prinese, vsega se malo lotijo, potem pa pusté na miru. Lahko se torej izgodi, da jim maščoba odjemlje, ne pa, da raste. To je vsekako nevolja; za-njo bi človek kaj rad dobil zdravilo.

Tako zdravilo se tudi nahaja in ne stane, Bog zna, koliko truda ali denarja. Zdravilo je čisto priprosto. Vzame se kak škaf ali enaka lesena posoda, ki drži vodo. Va-njo se nasiplje ovsu za dva do tri prste na debelo in potem se potrese oves s soljo. Tacih plasti ovsu naredi si toliko, kolikor ti je treba za dva dni. Na zadnje pa se vlije vode, ne preveč, pa toliko, da je ves oves v vodi. Ker se oves raztegne, zato ne sme biti posoda prepolna.

Dve pesti tega ovsu daje se potlej vsaki svinji na den in čudo, kako da ti bode žrla. Vse, kar ji daš, ti požré z največjo slastjo. To zdravilo je lahko in torej upamo, da se ga bodo naše gospodinjne rade poprijele, ako dobodo potrebo za-nj.

Vinske kleti po zimi.

Kleti, v katerih hranimo vino in sploh reči, katerih še nočemo kmalu vzeti v rabo, ne smemo v jeseni prerano zadelati. Dokler še ni rednih mrazov, dotlej naj bodo one še odprte tako, da pride in izide zrak iz njih na lahkem. Take kleti, ki ležé precej globoko v zemlji, ostanejo pa še potlej lahko, brez škode, dalje časa odprte.

Samo na oni strani, od katere piha mrzel veter, treba jih je tudi v pozni jeseni že zadelati, zato pa naj ostanejo potlej na drugi strani še odprte. Kedar je zima lahka ali če le malo premrzuje, tedaj je dobro, da še ostanejo kletne luknje odprte. Tako lahko slabi zrak izhlapi, sveži pa prihaja v klet.

Ako velja za poletje pravilo: Čem hladniša klet, tem boljša, ni še isto pravilo tudi po zimi brez veljave. Se vé, da velja to le do neke stopinje. V kleti zmrzne razna roba, ki ji leži v njej, še le, kedar je v njej že mrzlo, to je, kakor pravimo, toplota že nekaj stopinj pod ničlo. Toplota v zidovju in na prostem ste si pa za nekaj stopinj vselej navskriž.

Travnike povlačiti je koristno.

Brana izrune iz travnika mah, raznaša krtine in mravljišča, rahlja površje, da zamore prihajati potrebna luč in gorkota, potrebni zrak; ob vsem tem pa živijo rastline. Povlačenje uroča tudi, da trava bolj gosta in mladostna raste.

Koliko da koristi povlaka travnikom, pričča nek profesor Anderegg v Švici. Mož je razdelil travnik v štiri enake velike dele (parcele), ki so pa tudi vsi enako dobro zemljo imeli. Prve parcele ni niti pognojil, niti povlekel in je dobil 377 kil sena. Druge parcele ni povlekel, pa jo je pognojil, ter je dobil 833 kil sena. Tretjo parcelo je sicer povlekel, pa ne pognojil, dobil je 770 kil sena. Četrta parceli pa je privoščil obojega t. j. ta del je povlekel in pognojil, za to je dobil pa tudi tukaj toliko, kakor na drugem in tretjem delu skupaj, namreč 1565 kil sena. Te številke kažejo dosti jasno, koliko so se do seh dob travniki še zanemarjali. Primerimo le skrb, koju skazujemo travnikom z ono, koju skazujemo poljem. Ako potrebuje polje skrb in marljivega dela, gotovo je potreben tega tudi travnik.

Brana za tako povlačenje, se vé, da mora biti drugačna od poljske brane. Tu so železni udje, ki so kakor na verigi, drug v drugega vklepani in vsak ud ima po več zob, ki se v zemljo zasajajo, pa ne pregloboko, tako da se pri taki vlaki živina ne izmuči preveč. Taka brana, iz mnogih pregibljivih udov spletena, najde s svojimi zobovi vsak griček, pa tudi vsako dolinico.

Ogledaš si jo lahko pri kakem grajščaku, kjer tudi lahko izveš, kje in po kaki ceni bi jo dobil. Lahko, da bi se cene ustrašil. Pa saj bo morebiti tebi služila manjša brana, kakor jo ima grajščak. Ali pa naj si omisli tako orodje cela soseska; potem se lahko posestniki vrstijo. Razumeva se, da se mora travnik povlačevati spomladi, preden začne trava rasti.

Sejmovi. Dne 11. januarija na Planini in v Imenem. Dne 12. januarija v Gradcu in na Bregu v Ptuj (za svinje). Dne 14. januarija pri sv. Filipu pri Kozjem in v Poličanah (za svinje.)

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (K volitvi v občinski odbor.) Celjska „vahterca“ bobna v zadnji številki vse Celjane vkup, da se naj zberejo, dne 9. in 10. januarija kakor črna vojska ter privrejo na volišče v našo občino; kajti nevarnost za nemškutarijo je velika, in mogoče, da bi ji tukaj zapeli Slovenci mrtvaško pesem, in jo dejali v hladno gomilo. Ali pa je prav, da se ti Celjani vedno vtikajo v naše volitve in hočejo tukaj svoj komando